

Sygn. akt VI P 937/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Ławnicy: Janina Borowska

Elżbieta Godlewska

Protokolant: Marta Pachulska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...)w O.

o przywrócenie do pracy

1. Przywraca powoda M. S. do pracy w pozwanym(...) w O. na poprzednie warunki pracy i płacy.
2. Zasądza od pozwanego (...) w O. na rzecz powoda M. S. kwotę 3.970,00 zł (słownie: trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 60,00 zł (słownie: sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 937/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 grudnia 2012 roku powód M. S. wniósł o uznanie dokonanego wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, a w sytuacji gdyby umowa o pracę uległa rozwiązaniu o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy. Jako pozwanego powód wskazał (...)w O..

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że był zatrudniony u pozwanego od dnia 15 stycznia 1997 roku, ostatnio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku lekarza – starszego asystenta. Dnia 26 listopada 2012 roku pracodawca wypowiedział powodowi umowę o pracę wskazując jako uzasadniającą to przyczynę na prowadzoną restrukturyzację podmiotu leczniczego w związku ze zmniejszonymi zadaniami z powodu zmniejszonej przez NFZ wartości kontraktu o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej na 2013 rok. Pracodawca wskazał, że Oddział (...), w którym powód pracował, przestał istnieć jako odrębna komórka organizacyjna podmiotu leczniczego i od dnia 01 listopada 2012 roku stał się częścią Oddziału (...). Zdaniem powoda wskazana przyczyna jest pozorna, a ponadto nie można jej uznać za uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę. Powód twierdzi, że w rzeczywistości nie doszło do likwidacji jednostki organizacyjnej szpitala, w której pracował, gdyż taki krok wymagałby zmiany statutu szpitala, do czego nie doszło. Dodatkowo kontrakt z NFZ-em, na który powołuje się pracodawca w wypowiedzeniu, w chwili wręczenia powodowi owego wypowiedzenia nie został jeszcze zawarty, stąd okoliczność wskazana w wypowiedzeniu nie miała jeszcze wtedy miejsca. Ponadto powód zwrócił uwagę, iż pracodawca nie kierował się obiektywnymi przesłankami przy zwalnianiu pracowników, zaś powód został zwolniony ze względu na osobistą niechęć do niego

dyrektora szpitala. Powód dodał, że zanim otrzymał wypowiedzenie, pracodawca zapewniał go, że nie będzie żadnej redukcji etatów, zaś on sam będzie pracował w innej jednostce organizacyjnej szpitala, w którą zostanie przekształcony jego Oddział.

(pozew – k. 1 – 7)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że przyczyny podane w wypowiedzeniu są rzeczywiste, bowiem jednostka organizacyjna, w której pracował powód faktycznie przestała istnieć jako odrębna komórka od dnia 01 listopada 2012 roku, stając się częścią innego Oddziału szpitala. Pozwany zauważył również, że wbrew twierdzeniom powoda doszło do skutecznych zmian organizacyjnych w strukturze pozwanego, bowiem dnia 23 października 2012 roku wydane zostały odpowiednie zarządzenia przekształcające Oddział (...)w (...)przy Oddziale (...)oraz zarządzenie wprowadzające zmiany w Regulaminie Organizacyjnym Pozwanego. Zarządzenia te weszły w życie z dniem 01 listopada 2012 roku. Odnośnie zaś zmniejszenia kontraktu z NFZ pozwany wskazał, że w październiku 2012 roku prowadził z NFZ negocjacje, w trakcie których otrzymał wiarygodną wiadomość o zmniejszeniu środków. Ponadto pozwany dodał, że na likwidowanym Oddziale było zatrudnionych trzech lekarzy, z czego powód był zatrudniony najkrócej, a ponadto cały ten Oddział do października 2012 roku nie leczył ani jednego pacjenta z gruźlicą kostno – stawową. Wobec tego likwidacja była uzasadniona, zaś pracodawca wybrał do zwolnienia osobę z najmniejszym doświadczeniem.

(odpowiedź na pozew – k. 14 – 17)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. S. był zatrudniony u pozwanego od dnia 15 stycznia 1997 roku na stanowisku starszego asystenta, z początku na okres próbny, a następnie na podstawie umowy o pracę z dnia 01 kwietnia 1997 roku na czas określony do dnia 31 grudnia 1997 roku. Pracodawca zawarł z powodem dnia 10 grudnia 1997 roku umowę o pracę na czas nieokreślony na dotychczasowym stanowisku starszego asystenta. Wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło średnio 6.899,33 zł brutto miesięcznie.

(dowód: umowa o pracę z dnia 15 stycznia 1997 roku – k. 1 cz. B a/o powoda, umowa o pracę z dnia 01 kwietnia 1997 roku – k. 3 cz. B a/o powoda, umowa o pracę z dnia 10 grudnia 1997 roku – k. 7 cz. B a/o powoda, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 21)

Powód pracując na stanowisku starszego asystenta zajmował się wykonywaniem zabiegów takich jak: wycinanie ognisk zapalnych, zakładanie endoprotez stawów biodrowych, różnego rodzaju osteotomie kości, odciążenia kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, zabiegi zespolenia kości, różnego rodzaju zabiegi w przypadku braku zrostu kości, zajmował się przypadkami braku zrostów lub niepoprawnego ustawienia kości. Tygodniowo powód wykonywał pomiędzy 6 a 10 operacji. Oprócz powoda operacje i zabiegi wykonywali jeszcze stażysta oraz zastępca ordynatora oddziału. Łącznie w roku 2012 na liczbę 396 zabiegów powód wykonał ich na XI Oddziale 218, uzyskując 253 pkt. Oprócz tego powód również raz w tygodniu przyjmował pacjentów w środy w godzinach 09:30 – 15:30 w przyszpitalnej przychodni specjalistycznej, konsultował tam również przypadki gruźlicy. Oprócz powoda na (...)pracował jeszcze ordynator oddziału, zastępca ordynatora, a także co roku był przydzielany stażysta, który się szkolił na tym oddziale. Obsada innych oddziałów była podobna, z tym że w niektórych oddziałach było więcej starszych asystentów. Powód wykonywał na (...)zabiegi, które mogły być przez niego wykonywane także na innych oddziałach pozwanego szpitala. Z racji posiadania przez powoda drugiego stopnia specjalizacji z chirurgii był on czasem proszony do pomocy w zabiegach na innych oddziałach szpitala.

(dowód: zeznania świadka M. M. – k. 68 – 70 i k. 118 – 121, zestawienie liczby zabiegów – k. 137, zestawienie działalności chirurgicznej lekarzy w 2012 roku – k. 141 - 142)

W latach 2010 – 2012 na (...)leczyło się około 70 – 80 osób z rozpoznaną po raz pierwszy gruźlicą kostno - stawową. Od stycznia do października 2012 roku przyjęto do diagnostyki 78 osób, z czego około 14 – 16 osób zostało wypisanych

z rozpoznaną po raz pierwszy gruźlicą kostno – stawową. Oddział, w którym pracował powód, był jedyną placówką w Polsce, która zajmowała się leczeniem pacjentów z gruźlicą kostno – stawową. Pacjenci z całej Polski z rozpoznaniem tej postaci gruźlicy byli kierowani do tej placówki pozwanego. W przypadku konsultowania chorych przyjeżdżających z zewnątrz, niezarejestrowanych do leczenia w danym szpitalu, nie wpisywano ich danych do systemu (...), byli oni wpisywani do zeszytu. Choroby gruźlicy kostno – stawowej są oznaczane przy rozpoznaniu symbolem A18 – to jest rozpoznanie podstawowe. Symbolem M90 albo M49 oznacza się gruźlicę kręgosłupa. Symbole te są wpisywane w systemie (...). W ciągu ostatnich pięciu lat pracy tego oddziału nie było przypadków powikłań pooperacyjnych.

(dowód: zeznania świadka M. M. – k. 68 - 70)

Uchwałą nr (...) Rady Społecznej (...) z dnia 22 października 2012 roku Rada pozytywnie zaopiniowała przekształcenie Oddziału (...) w Pododdział (...) przy Oddziale (...) w (...). Z kolei uchwałą nr (...) owej Rady Społecznej z tego samego dnia zatwierdzono zmiany w Regulaminie Organizacyjnym (...), polegające między innymi na modyfikacji struktury organizacyjnej podmiotu leczniczego w związku z przekształceniem Oddziału (...) w Pododdział (...) przy Oddziale (...). Ostatecznie przekształcenie Oddziału (...), w którym pracował powód w Pododdział (...) przy Oddziale (...) dokonało się w drodze zarządzenia nr 10/2012 dyrektora pozwanego z dnia 23 października 2012 roku, które weszło w życie z dniem 01 listopada 2012 roku.

(dowód: uchwała nr (...)- k. 24, uchwała nr (...)- k. 23, zarządzenie nr (...) – k. 25)

Podczas trwających negocjacji pozwanego z Narodowym Funduszem Zdrowia, NFZ przedstawił pozwanemu w piśmie z dnia 25 października 2012 roku propozycję planu rzeczowo – finansowego w rodzaju leczenie szpitalne na 2013 rok, w którym łączna kwota finansowania została ustalona na poziomie 85 248 133,00 zł. Taka też kwota została ustalona w podpisanej dnia 07 stycznia 2013 roku umowie pozwanego z NFZ o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – leczenie szpitalne nr (...). Z kolei w latach poprzednich finansowanie ze strony NFZ wynosiło: w roku 2010 – 82 365 955,00 zł, w roku 2011 – 86 704 509,99 zł, w roku 2012 zaś – 91 006 640,00 zł.

(dowód: pismo NFZ z dnia 25 października 2012 roku wraz z załącznikiem – k. 38 – 39, umowy pozwanego z NFZ oraz aneksy do tych umów z lat 2010 – 2012 – k. 143 - 208, umowa z NFZ z dnia 07 stycznia 2013 roku – k. 209 - 216)

Dnia 26 listopada 2012 roku powodowi wręczono oświadczenie pracodawcy w przedmiocie rozwiązania z nim umowy o pracę za wypowiedzeniem. W treści owego wypowiedzenia pracodawca wskazał, że przyczyną je uzasadniająca jest prowadzona restrukturyzacja podmiotu leczniczego w związku ze zmniejszonymi zadaniami z powodu zmniejszonej przez Narodowy Fundusz Zdrowia wartości kontraktu o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej na 2013 rok. W wyniku owej restrukturyzacji Oddział (...), w którym pracował powód, przestał istnieć jako odrębna komórka organizacyjna od dnia 01 listopada 2012 roku.

(dowód: wypowiedzenie umowy o pracę – k. 1 cz. C a/o powoda)

Na dzień 31 października 2012 roku w (...) były zatrudnione trzy osoby: kierownik oddziału R. S. (33 lata doświadczenia w zawodzie, wszystkie lata pracował u pozwanego), zastępca kierownika oddziału M. M. (38 lat pracy w zawodzie, w całym tym okresie pracowała u pozwanego) oraz powód na stanowisku lekarza starszego asystenta. Powód ogółem w zawodzie lekarza pracował 33 lata, zaś u pozwanego pracował lat 16. Jedynie powodowi wręczono wypowiedzenie umowy o pracę, zastępcy kierownika oddziału wręczono wypowiedzenie zmieniające, zaś z kierownikiem oddziału rozwiązano umowę dopiero dnia 15 kwietnia 2013 roku, co było spowodowane faktem, iż pracownik ten był na zwolnieniu lekarskim, z którego już nie wrócił i poszedł na rentę.

(dowód: zestawienie pracowników (...)- k. 136, zeznania świadka M. M. – k. 118 – 121, zestawienie wszystkich pracowników pozwanego – k. 138 - 140)

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dołączonej do akt sprawy dokumentacji, w tym akt osobowych powoda, nie uznając jednak za wiarygodne dokumentacji zawierającej zestawienie wykazanych do NFZ przypadków gruźlicy kostno – stawowej w latach 2010 – 2012 (k. 82 – 83 akt sprawy), gdyż wykazy te nie znajdują potwierdzenia w zeznaniach świadka M. M., która zdecydowanie wskazuje na inne liczby dotyczące ilości przypadków tej jednostki chorobowej w określonych latach. Wnioskom płynącym z analizy dokumentów z k. 82 – 83 akt sprawy przeczą również zestawienia rozpoznań pacjentów z lat 2010 – 2012 (k. 217 – 219 akt sprawy), gdzie widnieją rozpoznania kierowane na (...).

Sąd oparł się również na zeznaniach świadka M. M. oraz świadka A. T., którym dał wiarę w całości, jako spójnym i logicznym. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka J. S., gdyż wniosek ten był spóźniony i zmierzał do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest kwestia zasadności wręzonego powodowi wypowiedzenia umowy o pracę.

Jako podstawę prawną dla podniesionych roszczeń powód wskazał regulację zawartą w art. 45 § 1 Kodeksu pracy (dalej jako: KP). Zgodnie z nim w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Z analizy przytoczonej regulacji wynika, iż znajdzie ona zastosowanie jedynie w przypadku, gdy skarżone wypowiedzenie okaże się nieuzasadnione, bądź też naruszające przepisy prawa.

W przedmiotowej sprawie powód twierdzi, że wręzone mu wypowiedzenie jest nieuzasadnione. Wobec tego Sąd musi dokonać analizy wskazanych w nim przyczyn pod kątem chociażby ich prawdziwości, zrozumiałości dla pracownika, a także pod kątem ich wagi, tj. czy rzeczywiście mogły one uzasadnić wręczenie pracownikowi wypowiedzenia.

W treści wypowiedzenia pracodawca podaje jako jego przyczynę prowadzoną restrukturyzację związaną ze zmniejszonymi zadaniami z powodu zmniejszonej przez NFZ wartości kontraktu o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej na rok 2013. Dalej w treści wypowiedzenia pozwany wskazuje, że jednostka organizacyjna, w której pracował powód przestała istnieć jako odrębna komórka. Z wykładni językowej wypowiedzenia wynika, iż jego przyczyną była sama restrukturyzacja, jednak nie jest wskazane wprost w treści owego oświadczenia, jaki ta restrukturyzacja ma związek ze stanowiskiem pracy powoda. Dopiero dalej pracodawca nadmienia, osobno, o fakcie likwidacji Oddziału, w którym powód pracował. W pierwszej kolejności wobec tego Sąd musiał ustalić, jaką treść ma przyczyna wskazana w wypowiedzeniu. W wyniku analizy językowej oraz zastosowania innych reguł wykładni, w tym uznania jak to wypowiedzenie zrozumiał sam powód należy uznać, iż pod przyczyną restrukturyzacji pozwanego kryje się faktyczna likwidacja stanowiska pracy powoda w związku z likwidacją odrębnej jednostki, w której powód pracował. W związku z takimi ustaleniami to właśnie ta przyczyna była przedmiotem dalszej analizy Sądu co do jej zasadności i prawdziwości.

Na początku należy podkreślić, że Sąd nie jest uprawniony do wchodzenia w kompetencje pracodawcy w zakresie oceniania celowości przekształceń przeprowadzanych przez samego pracodawcę w jego zakładzie pracy. Stąd też niewłaściwym, co do zasady, jest badanie czy w danej sytuacji pracodawca powinien, czy też nie, dokonywać przekształceń organizacyjnych w swej strukturze. Ocenie Sądu podlega bowiem sam fakt, czy w wyniku reorganizacji zostało zlikwidowane stanowisko pracy powoda, czyli czy rzeczywiście przyczyna wskazana w wypowiedzeniu jest prawdziwa. Sama bowiem decyzja co do reorganizacji pracodawcy znajduje się w jego gestii i należy do suwerennych decyzji pracodawcy, może być ona spowodowana tak złymi wynikami finansowymi, jak i szeregiem innych czynników, jak choćby chęcią usprawnienia działania zakładu pracy, które to czynniki są oceniane każdorazowo przez pracodawcę.

Odnosnie samej restrukturyzacji z ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd w toku postępowania wynika, że faktycznie do takiej restrukturyzacji doszło. Dokonana ona została zgodnie ze statutem pracodawcy w drodze zarządzeń dyrektora z dnia 23 października 2012 roku, które weszły w życie dnia 01 listopada 2012 roku. W wyniku owej reorganizacji doszło do zniesienia Oddziału (...)i jednocześnie do jego przekształcenia w Pododdział (...)przy Oddziale (...). Oznacza to, iż faktycznie nie doszło, zdaniem Sądu, do rzeczywistej likwidacji dotychczasowej jednostki organizacyjnej, w której pracował powód. Pod pojęciem likwidacji bowiem należałoby rozumieć sytuację, w której pracodawca zamyka dany rodzaj swej działalności i dlatego likwiduje daną komórkę. W przedmiotowym zaś przypadku w strukturach pozwanego dalej funkcjonuje jednostka odpowiadająca za gruźlicę kostno – stawową, pracodawca nie zaniechał prowadzenia działalności w specjalistycznym leczeniu pacjentów z tą chorobą. Zmianie uległo jedynie miejsce danej jednostki w całkowitej strukturze organizacyjnej pracodawcy. Świadczy o tym nazwa nowo utworzonego pododdziału, który nazywa się podobnie jak poprzedni oddział – czyli dotyczący gruźlicy kostno – stawowej. Z samego więc faktu dokonanej reorganizacji nie można wysnuwać wniosków, że powód nie mógłby dalej pracować na swym stanowisku, bowiem nie zmienił się zakres wykonywanych przez pracodawcę zadań, a jedynie nazwa jednostki, w której powód pracował.

W tym jednak miejscu należy zauważyć, że jakkolwiek nie doszło do faktycznej likwidacji oddziału zajmującego się gruźlicą kostno – stawową, a jedynie zmieniono jego nazwę i miejsce w strukturach pracodawcy, to jednak samo stanowisko powoda mogło ulec likwidacji. Aby ustalić, czy do tego doszło należy przeanalizować strukturę zatrudnienia w danej jednostce. Powód przed przekształceniem pracował na stanowisku lekarza starszego asystenta. Warto w tym miejscu zauważyć, że jego koleżanka z pracy M. M. pracowała w Oddziale XI na stanowisku zastępcy kierownika oddziału. Z chwilą zmiany nazwy i miejsca w strukturze jednostki zajmującej się gruźlicą kostno – stawową M. M. pracodawca wręczył wypowiedzenie zmieniające, w którym zaproponował jej nowe stanowisko w tworzonym Pododdziale (...)– stanowisko lekarza starszego asystenta, jednocześnie powiadamiając ją, że jej dotychczasowe stanowisko ulega likwidacji. Oznacza to, iż nieprawdziwe są twierdzenia pozwanego, jakoby stanowisko zajmowane przez powoda zostało w wyniku reorganizacji zlikwidowane. Jak bowiem wynika z wypowiedzenia zmieniającego przedstawionego jego koleżance z pracy, stanowisko to dalej istniało w jednostce zajmującej się dalej gruźlicą kostno – stawową. Oznacza to, iż przyczyna wskazana przez pracodawcę, mająca uzasadniać wypowiedzenie powodowi umowy o pracę jest nierzeczywista, bowiem nie doszło faktycznie do likwidacji jego stanowiska, zaś sama reorganizacja pozwanego, nie powodująca likwidacji jednostki, a jedynie zmianę jej miejsca w strukturach organizacyjnych pracodawcy, nie może uzasadniać owego wypowiedzenia.

Reasumując Sąd uznał, iż wręczone powodowi wypowiedzenie było nieuzasadnione, co oznacza tym samym, że zasadne jest roszczenie podniesione przez powoda. W kwestii jego przywrócenia na poprzednie stanowisko pracy Sąd nie dopatrywał się żadnych przeszkód uniemożliwiających zasądzenie zgodnie z żądaniem pozwu w tej materii. Powód przed wypowiedzeniem zajmował przez długi czas stanowisko lekarza starszego asystenta, o jego umiejętnościach i doświadczeniu świadczyć też może przedstawiona w toku postępowania lista zawierająca ilość zabiegów przez niego wykonanych. Wobec powyższego Sąd uznał, iż nie zachodzą jakiegokolwiek przeszkody do przywrócenia powoda do pracy u pozwanego na dotychczasowych warunkach pracy i płacy na stanowisko lekarza starszego asystenta w Pododdziale (...)przy Oddziale (...).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł opierając się na regulacji zawartej w art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego zasądając od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów opłaty od pozwu uiszczony przez powoda, a także zwrot kosztów zastępstwa procesowego, które zostały ustalone zgodnie z dyspozycją § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 ze zm.).